

**Meghalt dr. Tóth Károly
erdőmérnök, a Kiskunsági Nemzeti Park alapító igazgatója
(1930–2004)**

Dr. Tóth Károly 1930-ban született. Középiskolai tanulmányainak befejezése után 1949-ben felvételt nyert az Agrártudományi Egyetemre, ahol azonban nem sok időt töltött, mert hamarosan állami ösztöndíjjal kikerült Romániába. A Bukarestben szerzett erdőmérnöki diplomával a zsebében 1954-ben visszatért szülőföldjére, ahol rövid ideig a Nagy-kunsági Állami Erdőgazdaságnál dolgozott. Innen helyezték át Kecskemétre, ahol haláláig élt. Néhány évig erdőfelügyelő, majd 1974-ig az Erdőfelügyelőség vezetője volt. Nagy része volt abban, hogy az ország egyik legfátlanabb megyéje, Bács-Kiskun megye erdősültsége 10 %-ról napjainkra 18 %-ra emelkedett, és ezzel elérte az országos átlagot. Része volt az erdőtelepítésre alkalmas területek feltárásában, betelepítésében, majd az erdők ápolásában és gondozásában. Vezetése alatt a Kecskeméti Erdőfelügyelőség az ország egyik legjobb felügyelősége lett, példaértékű munkát végzett.

1974-ben az Országos Természetvédelmi Hivatal megbízta a Kiskunsági Nemzeti Park megalakításának előkészítésével. E munkakörben páratlanul eredményesen tevékenykedett, a Nemzeti Park 1975. január 1-én megalakult. Ez főként annak volt köszönhető, hogy Tóth Károly a megyei vezetőkkel, valamint a természetvédelemben érintett állami gazdaságokkal, állami erdőgazdaságokkal, de főképpen a mezőgazdasági termelősövetkezetek vezetőivel kiváló kapcsolatot épített ki, meggyőzte őket a természetvédelem fontosságáról. Ez különösen akkor értékelhető, ha figyelembe vesszük, hogy az ország első Nemzeti Parkja a Hortobágyon hatéves, a tizedik, az Őrségben pedig huszonegy éves előkészítés után tudott csak megalakulni. A Nemzeti Park megalakításától 1991-ben történt nyugalomba vonulásáig vagyis 17 év alatt a Nemzeti Parkot nemzetközi hírűvé tette. Elképzelései szerint Kecskemét leghatékonyabb természetvédelmet oktató, ismeretterjesztő, továbbképző és nevelő intézményévé vált. Emberséges, ugyanakkor szigorú és következetes vezetési módszerének köszönhetően a Nemzeti Park személyi állománya rövid idő alatt egy nagyon hatékony, fiatal emberekből álló közösséggé formálódott. Nyelvtudásának és tájékozottságának köszönhetően 1990-ben az Európai Nemzeti Parkok és Parkerdők Szövetsége itt tartotta meg nagy sikerrel éves közgyűlését. A Nemzeti Park tevékenysége eredményeként a térség a hazai és nemzetközi idegenforgalom egyik jelentős központjává fejlődött. Időközben a kezdetben 30 ezer hektáros Nemzeti Park területe közel 50 ezer hektárra növekedett.

Szakmai tevékenységét főképpen a nemzetközi kapcsolatokban és az idegenforgalomban nyugdíjba vonulása után is folytatta, alakja a Nemzeti Parkban nélkülözhetetlené vált, haláláig vezette a Kiskunsági Nemzeti Park Alapítvány kuratóriumát. Szakmai tevékenységét számos kitüntetéssel ismerték el.

Váratlan halála általános megdöbbenést keltett. Betegségét, amit nagyon fegyelmezetten viselt, sejtettük, de nem akartuk komolyan venni. Földi maradványaitól szűk családi körben vettek búcsút. Volt munkatársai, egykori barátai és tisztelői a jövő év tavaszán búcsúztatnak tőle Bugacpusztán, ahol a Nemzeti Park alapításának 30. évfordulóján az utókor emlékoszlop állításával kíván az alapítóról megemlékezni.

Rakoczay Zoltán

**Waliczky László
(1935–2003)**

Beiratkozásunk 50. és soproni végzésünk 45. évfordulójára rendezett 2003. évi találkozónkon aggódva vettük tudomásul a hírt, hogy Waliczky László évfolyamtársunk súlyos betegsége miatt nem tud velünk együtt ünnepelni, felidézni az együtt töltött évek emlékeit. Levélben tájékoztatott bennünket erről és küldte el barátai üdvözlését. Év végén kaptuk a szomorú hírt, hogy 2003. november 12-én Budapesten elhunyt.

Waliczky László 1935. június 16-án született Budapesten. Középiskoláit a szekszárdi gimnáziumban végezte. 1953-ban kezdte meg tanulmányait az Erdőmérnöki Főiskolán. Hallgatóként is kitűnt a vadászat iránt érzett különleges érdeklődésével és a természetfotózáshoz kötődő művészi adottságaival.

Erdőmérnöki oklevelének megszerzése után a Békés megyei Állami Erdészetről 1958-ban kezdte meg gyakorlati tevékenységét. 1959-től a Körösvidéki VIZIG erdészeti csoportját vezette két évig. Ezután került a Kunbajai Állami Gazdasághoz, ahol 24 évig irányította az erdő- és vadgazdálkodást. Visszaemlékezései során ezt az időszakot élete legszebb és legeredményesebb szakaszának nevezte. Az 1962-86 közötti színvonalas munkáját számos kitüntetés, szakmai elismerés jelzi. Szívéhez különösen közel állt az európai vadászati társadalom rangos elismerése, amikor 1978-ban Wiesbadenben a St Hubertus Rend Aranyjelvényes lovagjává fogadták. 1986-ban vadászati tanácsadó lett a MONIMPEX-nél, majd egyre súlyosabbá váló betegsége miatt 1990-1995 között egyéni vállalkozóként tevékenykedett.

Életét az erdészet és a vadászat mellett áthatotta a fotózás szenvedélyes szeretete. 1957-ben ennek elismerését jelentette a Világifjúsági Találkozón elnyert díj, melyet

1959-ben magas szintű nemzetközi fotóművész díj is megerősített. Az 1971-es Vadászati Világkiállításon miniszteri elismerést kapott Kunbaja környékén készített gyönyörű képeiért. 2000-2001-ben nagy sikert aratott természetfotóiból összeállított, az Operaházban rendezett kiállításával.

Sporttevékenysége is kiváló volt. 1965-72 között a Magyar Sportlövő Válogatott tagjaként számos nemzetközi díjat nyert.

Waliczky László emlékét az irányításával létrehozott erdők, a szervezett vadgazdálkodás nyomon követhető eredményei mellett művész fotói is segítenek megőrizni. Utolsó útjára szerettei, barátai, kollégái és tisztelői kísérték el 2003. december 29-én Budapesten a Farkasréti temetőben.

Emlékedet megőrizzük!

Dr. Illyés Benjamin

**Besenyey János
(1927–2004)**

2004. február 10-én egy szerencsétlen balesetet követő rövid, de súlyos betegség következtében elhunyt Besenyey János a r a n y d i p l o m á s erdőmérnök.

Földi maradványait hozzátartozói, volt munkatársai, az ÁESZ Egri Igazgatóságának és az EGERERDŐ Erdészeti Rt. munkatársai, erdészbarátai, tisztelői kísérték utolsó útjára és vettek Tőle végső búcsút az Egri „Hatvani” temetőben február 17-én.

Besenyey János 1927. szeptember 18-án a Heves megyei Besenyőtelken nincstelen földműves család harmadik gyermekeként született. Középiskolai tanulmányait Egerben végezte, majd 1949-ben beiratkozott a soproni Erdőmérnöki Egyetemre, ahol 1953-ban szerezte meg az erdőmérnöki diplomáját. Mint fiatal erdőmérnök a volt Észak-mátrai Állami Erdőgazdaság Erdőkövesdi Üzemegységénél, mint üzemegységvezető-helyettes kapott beosztást, majd hamarosan az Erdőkövesdi Erdészet vezetője lett. Ebben a beosztásában dolgozott 1967 őszéig, amikor az Egri Állami Erdőrendezőség megszervezésére, majd annak igazgatói teendőinek ellátására neveztek ki.

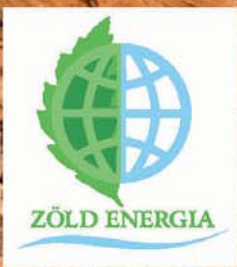
Ebben a beosztásában dolgozott egészen 1988. december 31-i nyugalomba vonulásáig. Munkája során az intézmény tevékenységének irányításán kívül különös gondot fordított az intézmény működési feltételeinek minél jobb biztosítására.

Munkatársai érdekei mellett mindenkor bátran kiállt, az őket ért támadásokkal szemben igyekezett megvédeni őket.

Tevékenységét, munkáját felettesei a Munka Érdemérem mindhárom fokozatának odaítélésével ismerték el. Benne egy jó főnököt, kollegát és barátot veszítettünk el.

Igérjük Neked Besenyey János, hogy emlékedet szívünkben megőrizzük, nyugodjál békében.

Frank László

Új energia Dél-Dunántúlról!

Zöld energia

Az Európai Unió ajánlásával

www.pannonpower.hu

